

Щодо основних форм навчання, то в моделі готовності бакалаврів інформатики до використання МТВО лекції, лабораторні роботи, практичні заняття, самостійна робота студентів, консультації.

У розробленій моделі визначено показники готовності бакалаврів інформатики до використання МТВО (табл. 1).

Розроблена модель готовності бакалаврів інформатики використовувати МТВО як теоретичний проект може бути успішно реалізована у практиці вищих навчальних педагогічних закладів. Її функціонування відбувається відповідно до обраних підходів, дидактичних принципів, забезпечуючи результат – зростання рівня готовності застосовувати мережні технології відкритої освіти у процесі навчання та в майбутній професійній діяльності.

Подальший напрям дослідження полягає в реалізації розробленої моделі на практиці та експериментальній перевірці її ефективності.

Список використаних джерел

1. Михеев В. И. Моделирование и методы теории измерений в педагогике / В. И. Михеев. – 4-е изд., доп. – М. : КРАСАНД, 2010. – 224 с. – (Психология. Педагогика. Технология обучения).
2. Педагогический словарь: учебное пособие для студентов высших учебных заведений / [В.И. Загвязинский, А.Ф. Закирова, Г.А. Стронова и др.]; под ред. В.И. Загвязинского, А.Ф. Закировой. – М.: Издательство Центр „Академия”, 2008.

Горленко В.М.,

аспірант Інституту інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України,
м.Київ

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ У ПРОФЕСІЙНОМУ ЗРОСТАННІ ВИХОВАТЕЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Соціальні медіа дозволяють здійснювати більш швидку, якісну і неперервну соціальну взаємодію між інтернет-користувачами, які можуть бути учнями, спеціалістами або просто громадянами із спільними інтересами [1]. Враховуючи очевидність користі неперервної соціалізації для спеціалістів (обмін досвідом, пошук нових ідей), розглянемо, які саме переваги соціальні медіа надають у розвитку вихователів дошкільних закладів.

За визначення, соціальні мережі (socialnetworking)– це практика розширення кількості ділових або соціальних контактів через знайомства з конкретними особистостями. І хоча соціальні мережі існують стільки ж часу, як і існування самих соціумів, потенціал веб-технологій у розширенні соціальних мереж, ще тільки частково розвинений. На даний момент в інтернеті групи спільників можуть бути сформовані навколо будь-чого. І на відміну від традиційних соціальних мереж, онлайнві соціальні мережі можуть мати мільйони користувачів, тисячі користувачів, або й десятки, проте вони зберігають одну загальну рису – вони дозволяють людям поєднуватись на основі спільних інтересів.

Слід відмітити, що незважаючи на загальний термін, онлайнві соціальні мережі можуть мати досить великі відмінності як в позиціонуванні (розважальні, ділові, навчальні), так і в шляхах комунікацій (блог, відео, презентації, форум, платформи масового онлайнного навчання). Нажаль правильно класифікувати соціальні мережі досить важко, враховуючи швидкість їх розвитку і додання нових можливостей і концепцій, незалежність користувачів від позиціонування конкретного продукту, а також достатню близькість шляхів комунікацій і можливість організувати мультимедійний контент у будь якому варіанті, проте така проста класифікація дозволить дати уявлення про спеціалізацію конкретних прикладів онлайнних соціальних мереж. Для прикладу

таких спеціалізацій, приведемо наступний відгук: “LinkedIn– це місце, де я розміщуюю відомості про свій робочий досвід і приєднуюсь до груп на основі професійного членства. Проте я маю багато своїх друзів як тут, так і у Facebook, але тут я більше зацікавлений у тому, щоб ділитися статтями, робити професійні знайомства для досліджень, роботи та консультацій. Це хороше місце для того, щоб бути поряд з новими ідеями, якщо ти частина активної групи, яка дійсно щось публікує.” [3]

Як було зазначено вище, LinkedIn (linkedin.com)– це соціальна мережа, яка позиціонує себе як ділова і професійна, тобто саме для обміну професійною інформацією та контактами. В той час як вона дозволяє розвивати свою власну групу за інтересами, для вихователів дошкільних закладів вже існує спеціалізована група PreschoolTeachers (<https://www.linkedin.com/groups/2828623/profile>). Крім того, в рамках соціальної мережі LinkedIn, працює інша мережа Slideshare (<http://www.slideshare.net/>) – для публікації презентацій.

Згадана вище мережа Facebook (facebook.com) має всі ті властивості, що і LinkedIn. І незважаючи, на зазначені вище спеціалізації соціальних мереж, також має різноманітні професійні групи, наприклад група викладачів дошкільних закладів у Сингапурі <https://www.facebook.com/PreschoolTeachersNetwork>.

Ці соціальні мережі переводять на новий рівень дистрибуцію контенту, можливість отримати зворотній зв'язок та обмін досвідом і новими ідеями. Комунікації у вище названих соціальних мережах будуються по двом принципам: публічному і приватному. Публічний має форму презентації та обговорення презентованого матеріалу. Наприклад, виклад нової статті та її обговорення в коментарях. Приватний – це звичайна форма спілкування між двома людьми за допомогою чату.

Крім того, щоб створювати групу по інтересаме можливість створювати присвячену конкретній темі соціальну мережу. Наприклад мережа на платформі Ning “VideoGamesasLearningTools” (відеоігри як засіб навчання) – це спільнота викладачів, які досліджують потенціал використання відео ігор у класній кімнаті[3]. Незважаючи на спеціалізований характер, ця мережа розвила професійну діяльність автора у шляхах, які він не передбачував. Так, через контакти на Ning, автор був запрошений ділитися своїми доробками, виступати на великих конференціях на тему використання відео ігор у класній кімнаті.

За словами автора цієї мережі Дюбельса (Dubbels):“Соціальні мережі з’єднали мене з людьми, які шукали шляхи використання відео ігор та нових цифрових можливостей у викладанні – людей, про цікавість яких у моїй справі, я б ніколи по іншому не взнав. Більш ніж отримання нових ідей для викладання і запалу щодо своєї професії, я знаходжу що я не один у бажанні вводити нове, вчитись та рости.” [3]

Окрім досить очевидного використання соціальних мереж, як засобу дистрибуції інформації, обміну досвідом і консультаціями, існують і більш матеріальні застосування для соціальних мереж. Так проект AdoptAClassrom (<http://www.adoptaclassroom.org>) – проектпокраудфандингузасобів навчання для класних кімнат. За даними проекту у країнах Північної Америки вчителі в середньому витрачають до \$600 власних коштів на облаштування класних кімнат. Проект направлений на комунікацію між потенційним меценатом і вчителем, для того щоб забезпечити дітей засобами, які вони потребують для отримання хорошого навчання. В той час, як ця мережа не володіє всіма можливостями Facebookабо LinkedIn, вона все одно виконує необхідну умову створювати зв’язки між людьми.

Ще одним прикладом може бути мережа TutorMatch (<http://tutormatch.com/>), яка слугує для знаходження репетиторів. В той час як вона направлена на допомогу учням і вихованцям, не можна не побачити і зворотню вигоду для викладачів, оскільки це дозволяє їм мати незалежну практику та отримувати новий досвід.

Що відноситься до використання соціальних мереж до розвитку ІК-компетентності вихователів молодших класів, то тут не можна не згадати платформи масового

онлайнного навчання, як Coursera (courser.org) та edX (edx.org). На цих платформах впроваджують курси різної складності від провідних університетів світу. Серед яких є ті, що направлені як на загальні теоретичні та практичні знання з приводу ІТ технологій, так і більш спеціалізовані, направлені на конкретну галузь використання ІТ технологій.

Нажаль, кількість ресурсів спрямованих конкретно на вихователів дошкільних закладів досить обмежена. В першу чергу це пов'язано з неповним прийняттям використання соціальних мереж і інших ІТ технологій серед безпосередньо спеціалістів. Так, кількість курсів на coursera та edX направлених на викладачів досить мала, і ще менша направлена на викладачів дошкільних закладів. Можна вважати, що основною проблемою використання соціальних мереж для підвищення професійної і ІТ компетенції викладачів дошкільних закладів на даний момент, є мала кількість присвяченого контенту порівняно з іншими спеціалізаціями. Проте з часом і розвитком груп і спільнот присвячених питанням використання ІТ та нових педагогічних напрямів у дошкільній освіті, приведена проблематика втрапить свою актуальність.

Список використаних джерел

1. Социальные медиа в обучении с применением ИКТ. Аналитическая записка. ЮНЕСКО. Март, 2011.
2. Hadi Salehi, Zeinab Salehi. Challenges for Using ICT in Education: Teachers' Insights. [Електронний ресурс] International Journal of e-Education, e-Business, e-Management and e-Learning. Vol.2, No. 1, February 2012. <http://www.ijeeee.org/Papers/078-Z00061F10037.pdf>
3. Online Social Networking for Educators. [Електронний ресурс] <http://www.nea.org/home/20746.htm>

Дементієвська Н.П.,

науковий співробітник відділу технологій
відкритого навчального середовища ІТЗН НАПН України, м.Київ

БЕЗПЕКА УЧНІВ В ЕЛЕКТРОННИХ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій активно впливає на навчальне середовище, в якому перебувають учні як в школі так і за її межами. Перед вчителями і учнями відкриваються нові дидактичні можливості ефективного використання ІТ в навчальному процесі. Разом зі збільшенням кількості корисних і цікавих програм і пристроїв, швидким розширенням соціальних і комунікаційних засобів Інтернету відбувається і еволюція онлайнових ризиків. Постає питання вивчення нових освітніх і безпекових феноменів Інтернету педагогічною наукою, розробка стратегії і освітньої політики їх використання і запобігання ризиків, пов'язаних з Інтернетом, формування в учнів навичок безпечної і відповідальної поведінки користування новими засобами, зокрема при використанні електронних соціальних мереж.

Дослідження проблем, пов'язаних з використанням онлайнових засобів навчання мають проводитися не епізодично різними організаціями і кампаніями, а бути підпорядкованими певній стратегії в освіті країни. Результати таких досліджень, а також вивчення, аналіз і оцінка досвіду освітян, які використовують електронні соціальні мережі в навчанні і вихованні учнів, мають ставати основою при створенні освітніх стандартів і програм.

Основою освітніх політик країн Євросоюзу в галузі формування безпечної і відповідальної поведінки учнів і вчителів при використанні Інтернету стало дослідження "Діти ЄС онлайн" (EUKidsOnline) - Європейське дослідження з культури, контексту і проблем ризиків щодо безпечного використання дітьми Інтернету і нових медіа.[5] В дослідженні проаналізовані дані, отримані з 21 країни Євросоюзу. Подібне дослідження було проведене і в Росії [4]. Згідно результатів досліджень онлайн середовище надає дітям